

[Holstein.]

talt ikke, hvad man vil med en Henvendelse til juridiske Ekspertter i dette Kapitel. For hvis man mener, at det falder ind under Loven, og ønsker, at det af Domstolene og Udvalget skal behandles efter denne Lov, saa er der ingen Grund til, efter at have vedtaget denne Lov, at spørge juridiske Kapaciteter eller Erhvervsekspertter.

Eller ogsaa mener det ærede Medlem, at det heller ikke falder ind under Venstres Lov, men at der skal træffes yderligere Foranstaltninger, altsaa supplerende Lovgivningsforanstaltninger til den foreliggende Lov, og saa maa jeg sige, at i saa Fald kappes det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal smukt med det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. For det ærede Medlem sagde, at i første Omgang kunde vi ikke faa alt med, i første Omgang kunde vi ikke faa alle de økonomiske Organisationer med, som jeg havde paavist var undtaget fra § 1, men det ærede Medlem nærede Haab om, at efterhaanden saa skulde man kunne supplere denne Lovgivning med nye Love og faa mere med; det er ikke nok, hvad man har faaet med her, det maa suppleres yderligere.

Det er maaske det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Mening, at dette her heller ikke er nok, men at vi skal have det yderligere suppleret med nye Lovforanstaltninger, naar Professorerne og andre Ekspertter har afgivet Betænkning om det Forhold, han fremdrog her. Jeg vil gerne have at vide, om det er Meningen. Hvis det er Meningen, og hvis det overhovedet er Venstres alvorlige Mening, at denne Lov skal gennemføres i den Skikkelse, den har her, uden videre, uden at man vil være med til fornyet Overvejelse og Drøftelse af de Problemer, som den indeholder, og som den behandler, som jeg indrømmer foreligger, og som jeg indrømmer, er et Statsanliggende, ja, saa vil jeg ønske for Lovens Fædre, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen maa blive livsvarig Repræsentant for Landsretten i det paa-gældende Udvalg, for saa er vi sikre paa skarpsindig Behandling og dristig Fremgangsmaade.

Koch: Siden jeg havde Ordet sidst, har jeg haft Lejlighed til at tale med Bogtrykkerforeningens Formand og derigen-nem ogsaa faaet Lejlighed til at forsyne det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med Materiale, som viser og beviser, at Bogtryk-faget ingen Prisaftaler har, og jeg venter nu, at det ærede Medlem vil gøre

Faget en uforbeholden Undskyldning, fordi han i dette høje Ting har fremført forkerte Oplysninger om Faget. En Ting var dog delvis rigtig i det, det ærede Medlem sagde, nemlig at man har en Aftale med Leverandørerne, der giver de organiserede Bogtrykkere 10 pCt.; men denne Artale holdes saa daarligt, at man fra Bogtryk-fagets Side har i Sinde at sige den op. Det undrer mig noget — jeg sagde det før —, at et Medlem som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremfører saa forkerte Ting her i dette høje Ting, og jeg synes, det er noget af en Letsindighed, hvis man paa Basis af en saa slet underbygget Argumentation skal gaa hen og vedtage en Lov som denne.

Madsen-Mygdal: Ja, har min Tale ikke haft anden Virkning, saa har den dog haft den glædelige Effekt, at Bogtrykkerforeningens Formand er blevet rask, ellers vilde han ikke være kommet til Stede her i Aften og have overgivet mig Foreningens Vedtægter, som jeg selvfølgelig ikke her under Debatten har faaet Tid til at gennemlæse. Jeg kan kun sige, at det, jeg har læst op her, er af et Cirkulære, der er udsendt for en Maanedes Tid siden, samtidig med at Bogtrykkerforeningens Formand saa indigneret tilbageviste Beskyldningen om Prisaftaler. Jeg har jo allerede sagt, at det er meget muligt, at der ikke er kollektive Prisaftaler for Foreningens Medlemmer, men jeg fremdrog et Eksempel paa noget, der var meget mere effektivt, og jeg tillader mig fremdeles at fastholde, at naar en Forening bruger økonomiske Tvangsmidler af den Slags, som jeg her har dokumenteret, at der bliver brugt af begge Bogtrykkerforeningerne her i København, for at tvinge Bogtrykkerne som Medlemmer ind i Foreningerne og derved gøre dem afhængige af, hvad et Flertal der vedtager, og har et Formaal som det, jeg ogsaa har læst op her, saa er der ikke Frihed i Bogtrykkerfaget her i København. Hvor meget Tvangen er brugt i Øjeblikket, ja, det kender jeg ikke, det foregaar indenfor deres egne Døre, og der er stor Straf — saa meget har jeg da set i Vedtægterne — for at give Meddelelse til udenforstaaende om, hvad der sker indenfor Foreningen, saa det kender jeg ikke. Men hvad jeg har læst op her for ærede Medlemmer, det er dokumenteret; jeg har stadig det Cirkulære til min Raadighed, som for en Maanedes Tid siden er omdelt, og det siger mere end mange Ord. Saa det ærede Medlem maa undskylde, jeg har ingen Undskyldning at